
Bezrzecze, gm. Dobra Szczecińska, woj. szczecińskie

Informator Archeologiczny : badania 32, 102

1998

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

BEZRZECZE, gm. Dobra Szczecińska, woj. szczecińskie

- osada kultury łużyckiej – okres halsztacki

Interwencyjne badania archeologiczne, przeprowadzone, generalnie w dwóch etapach w okresie od kwietnia do czerwca, przez mgr. Eugeniusza Wilgockiego.

Zadokumentowane warstwy I w sondażach 1 i 2 wytworzone zostały w okresie współczesnym a znajdująca się pod nią warstwa II jest pierwotną warstwą użytkową z okresu istnienia osady kultury łużyckiej.

Warstwy I i II z sondaży 3-6 są warstwami współczesnymi (nowożytnymi).

Warstwa III z tych sondaży to warstwa użytkowa z okresu trwania osady kultury łużyckiej.

Zarejestrowane obiekty zachowane są wręcz fragmentarycznie i określenie ich funkcji jest prawdopodobne.

Uzyskany mocno pofałdowany materiał ruchomy pozwala generalnie wydatować go na okres halsztacki C-D, z pewną sugestią do przesunięcia jego początków na schyłek V okresu epoki brązu.

Materiały i dokumentacja znajdują się w Muzeum Narodowym w Szczecinie.

Błażejowice Dolne, st. 17, gm. Głogówek, woj. opolskie, AZP 96-36/1- patrz: środkowa i późna epoka brązu

Brodno, st. 1, gm. Środa Śląska, woj. dolnośląskie, AZP 77-24/10- patrz: środkowa i późna epoka brązu

Brody Pomorskie, st. 20, gm. Gniew, woj. gdańskie, AZP 22-45/52 - patrz: neolit

Chabsko, st. 24 (GAZ 334), gm. Mogilno, woj. bydgoskie, AZP 48-37/- - patrz: młodszy okres przedrzymski – okres wpływów rzymskich

CHARŁUPIA MAŁA-OSMOLIN, st. 5, gm. Sieradz, woj. sieradzkie, AZP 69-44/22

- cmentarzysko ciałopalne kultury łużyckiej z okresu halsztackiego i wczesnego okresu lateńskiego

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w lipcu przez mgr. Piotra Kurowicza (Muzeum Okręgowe w Sieradzu). Finansowane przez PSOZ. Trzeci sezon badań.

Cmentarzysko położone jest na piaszczystej wydmie, obecnie porośniętej około pięćdziesięcioletnim lasem. Znajduje się pomiędzy rzeką Myją i podmokłymi łąkami, w odległości około 50 m od drogi z Sieradza do Warty.

Badania ratownicze skoncentrowane były na obszarze, gdzie stanowisko zniszczone jest przez wkopy rabunkowe. W wyniku tegorocznych badań przebadano powierzchnię 212 m² cmentarzyska, odkrywając 23 groby ciałopalne (54-76). Wśród nich wyróżniono: 12 grobów popielnicowych, 10 jamowych i 2 uznane za zniszczone.

Groby jamowe wyposażone były ubogo tylko we fragmenty ceramiki mocno rozdrobnionej, pochodzącej od kilku do kilkunastu naczyń. Popielnicowe groby charakteryzowały się bogatszym wyposażeniem. Zazwyczaj przystawki w postaci miniaturowych naczyń i czerpaków składano na przepalonych kościach wewnątrz popielnicy. Ozdoby wykonane z brązu i żelaza, często zniszczone, znajdowano w dolnej części naczynia wśród kości. Odkryto kilka szpil: z łabędzią szyjką oraz zakończone kulistą główką. Pozostałe przedmioty metalowe to: fragmenty naszyjników, bransolet i spiralnych ozdób. W grobie 68 znaleziono maleńki paciorek gliniany. Ceramika zdobiona jest głębokim rytym charakterystycznym dla grupy wschodniowielkopolskiej kultury łużyckiej.